

den højtærede Trafikminister stadig vil fastholde Ønsket om at faa gennemført Statens Overtagelse af den østsjællandske Bane, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister maa have Lykke til at faa det gennemført.

Med Hensyn til Skern—Skive-Banen, som jeg staar som Medforslagsstiller til, er der jo saavel fra det 1ste Medlem for 8nde Kreds (Dalsgaard) som fra det 2det Medlem for 8nde Kreds (Johnsen) udtaltsaa varmt Forsvar for den, at jeg ikke finder Grund til og heller ikke tror at kunne fremkomme med noget varmere Forsvar, saa der er ikke for mig Grund til at dvæle videre derved.

Med Hensyn til det Resultat, der er fremkommet for Værdistigningsskattens Vedkommende, beklager jeg naturligvis, at vi ikke ere naaede videre. Da Lovforslaget var til første Behandling her i Tinget, mødte Sagen jo i Grunden Sympati fra alle Sider; alle erkendte, at det var naturligt og rimeligt, at Samfundet fik Del i de Værdiforøgelser, som skabtes ved Samfundets Arbejde. Men desværre har denne Enighed jo kun ført til et rent negativt Resultat. Man vedbliver at anerkende det berettigede i det, men kan blot ikke enes om Vejen, der skal gaas, eller Maaden, hvorpaa Spørgsmaalet skal løses. Det er her naturligvis de private og offentlige Interesser, som komme i Strid med hinanden, det gælder om ikke at komme de private Interesser for nær. Jeg tror ganske sikkert, at først naar vi naa til den Tid, da Samfundet ikke som nu hviler paa den private Ejendoms Grund, men det offentlige ejer al Grund, først da vil Samfundet i Virkeligheden kunne naa at faa Udbyttet af Samfundets Arbejder.

Maa jeg saa drage et enkelt Punkt frem, som jeg ogsaa fremdrog ved første Behandling, og som jeg ønsker at drage frem igen nu, da vi staa overfor en saa betydelig Udvidelse af Banerne. Det er den Mangel ved samtlige vore Baner, kan jeg sige, saavel Statsbanerne som de private Baner, at Belysningen rundt omkring paa vore Landstationer er saa elendig. Forholdet er det rundt omkring paa Landet, at naar man undtager et Par temmelig søvngigt brændende Lygter ved Perronerne, ligger hele den øvrige Plads hen i et Mørke. Nu er det en Kendsgerning, at de fleste Ulykker, der ske indenfor Banernes Omraade, ske ved Rangering af Togene

Formanden: Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det,

der foreligger til Forhandling, er udelukkende Lovforslagets Paragraffer og Ændringsforslagene, og jeg har ikke set noget deri om Belysning ved Stationer paa Landet.

Lewinsky: Efter den højtærede Formands Udtalelse maa jeg altsaa forlade dette Emne, skønt jeg havde ønsket at rette en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister. Da jeg allerede har omtalt de Ændringsforslag, hvortil jeg er Medforslagsstiller, skal jeg derfor hermed slutte.

Jørgen Berthelsen: Jeg takker den højtærede Minister for de meget imødekommende Udtalelser angaaende de af mig fremdragne Spørgsmaal om Privatbanernes Stilling kontra Statsbanerne, og da Ministeren ikke kan slutte sig til Ændringsforslagene Nr. 33 og 34, som jeg har stillet, tillader jeg mig at tage dem tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 33 og 34 ere tagne tilbage. Hvis ingen optager dem, ere de bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bramsen: I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse til mig om, at der i Kommissionsbetænkningen var udtalt, at de kommunale Bidrag til Statsbanerne skulde blive uforandrede, selv om der kom en Værdistigningsskat, fordi man havde taget Hensyn i den Henseende, skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg kan ikke med Sikkerhed paastaa, at den højtærede Minister har Uret i den Henseende, men jeg tror, at enhver, der vil læse Side 4 i Kommissionsbetænkningen, de 6 første Linier, vil give mig Ret i, at den nærmest liggende Fortolkning af det, der er udtalt, er den, at der intet Hensyn er taget til, hvilken Andel Statsbanerne ville faa i Oplandets Værdistigning. Det vil altsaa sige, at naar der tages Hensyn dertil, skal Tilskuddet bortfalde. Men jeg skal, som sagt, kun gøre den Bemærkning, for at Ministeren kan vide, at jeg dog ikke har undladt at læse det paagældende Sted, men vi have altsaa forstaaet det paa modsat Maade — hvilken der er den rigtige, skal jeg henstille til andres Afgørelse.

Jeg takker det ærede 1ste Medlem for 8nde Kreds (Dalsgaard) for hans venlige Udtalelser til mig, men skal samtidig sige,